

AFB. 2. VOORGEVEL VAN EEN LANDHUIS TE HELMOND, GEB. IN 1901.

Bussum); de dakbedekking van roode, inplaats van donker-verglaasde of gesmoorde pannen oordeelde men zoowaar iets bijzonder gedurfd, hoe belachelijk ons dat oordeel nu ook schijnt.

Deze „Putz“-bouw bevredigde zijn artistiek gevoel echter niet lang: „De Veldhoeve“ (zie afb. 1.), in 1898 gebouwd te Hilversum, zijn woonplaats, is daar om te bewijzen dat hij de storend-wit gepleisterde gevels hier, in het land van de goede, mooie baksteen, misplaatst achtte, terwijl bij dit huis tevens getracht werd om door het geven van geringer afmetingen in de hoogte en door meer nadruk te leggen op de beteekenis van het dak, aan het brutaal - de - landelijke - omgeving - dominerende te ontkomen. Naar eenvoud, naar de zoo noodige ondergeschiktheid aan de omringende natuur, was het streven. Een aanbouw, later voor Jhr. Jan Feith aangebracht, maakte er geen minder goed geheel van, integendeel. Ook toen reeds schijnt hij naar de goede Engelsche voorbeel-

den gekeken te hebben, — in zijn details, in zijn raamvorm, is dat echter niet te zien. Veel sterker blijkt die Engelsche invloed uit zijn in 1900 voor den heer van Anrooy in Hilversum gebouwd landhuis, en het sterkst uit het landhuis te Helmond, van 1901. Het eerste vertoont reeds het gekoppelde raam, de raamgroep in gestreken vorm, waardoor de horizontale lijn gaat domineeren. De opzet is echter nog wat rammelend, vertoont nog weinig gebondenheid. Wel zit er het landelijke karakter en het bij - slechte - weergesteldheid - veilig - geborgenzitten - achter - de - kleine - ruiten (— die tevens de intimiteit van het interieur verhoogen —) al in. Het tweede (zie afb. 2 en 3) is door zijn rustige, groote hoofdlijnen, zijn rationeele, uit den plattegrond voortspruitende raamgroepering, tot een af en gaaf geheel geworden. Het eenvoudige dak geeft door zijn kolossaal groot overstek, — als een hand die boven de oogen gehouden wordt om het hinderlijke van het soms al te scherpe daglicht te ontgaan —,